

Forfatter: Chievitz, Poul

Titel: Udrag fra Fra Gaden

Citation: Chievitz, Poul: "Fra Gaden", i Chievitz, Poul: *Fra Gaden*, udg. af Esther Kielberg ; Uffe Andreasen , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, 1991, s. 25.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-chievitz01-shoot-idm139771790454048/facsimile.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Fra Gaden

III

Il lui parlait le doux langage
Des yeux, des mines, du maintien,
Que nos dames savent si bien
Comprendre par le grand usage.
Demoustier.

Romantisk er vel min Historie ikke; Romantiken passer kun slet med vore Glacè Handsker og lakerede Støvler! men hverdags er den dog heller ikke, da jeg har brudt alle Love, som Etiquette og Skik og Brug paabyde. Du veed, Vilhelm, og De, Herr Jespersen, vil nu erfare, at jeg, uagtet mine tyve Aar, endnu aldrig har følt den Lidenskab, som Menneskene kalde Kjerlighed, men har, siden jeg slap ud af et strengt Formynderskab, flagret saa lystigt som den vildene Fugl fra den ene Fornøielse til den anden. Jeg har moret mig som vist kun faa; Alt, hvad jeg har villet, er lykkedes; og hvor ubetænksomt jeg endog undertiden har styrtet mig ind i de meest forrykte Affairer, er jeg steds sluppet heelskindet derfra. Derfor har jeg bevaret mit gode Humeur, hvad jo nutildags er en Sjeldenhed blandt unge Mennesker i min Alder. Men for at komme til min Historie, som tager sin Begyndelse i de sidste Dage af forrige Maaned, saa var det en smuk Morgen, at jeg drev ned ad Vimmelskaftet, oplivende mine Nerver med en Cigar og mine Tanker med en Beregning, hvis Udfald viste, at der endnu var Raad til Chocolate om Formiddagen, et godt Middagsmaaltid og Tivoli om Aftenen. Jeg maa vist have leet fornøieligt over dette brillante Budget; thi en ung Dame, som kom mig imøde, kunde ikke fordølge et Smil, vist paa min Bekostning. Hun slog Øinene ned, men kunde dog ikke bare sig for at tilsende mig et halvt tilsløret Blik, idet hun passerede mig, hvoraf jeg tog Anledning til at gjøre hende den meest gracieuse Compliment, der i Øieblikket stod til min Raadighed. Hun blev næsten forskrækket, og ilede hurtigt videre. Jeg stod stille og saae efter hende; hun var saa elegant i sit simple Morgentoilette, og havde en Gang saa let, at jeg troede, hun var Dandserinde. Da hun var kommet et Par Huse fra mig, saae hun tilbage; men da hun opdagede mig paa den samme Plet stirrende efter